

To je neuvěřitelné, co se mi včera stalo...

č. 9

Včera jsem dlouho do večera dumala nad tím, co bych napsala do jedné školní soutěže, myslím, že se jmenovala „Co se mi to včera stalo“, nebo tak nějak. Měla jsem však velmi zvláštní sen. Zdálo se mi, jak jsem soutěž napsala a vyhrála. Pokud si to pamatuji dobře, psala jsem o tom, že je to vlastně celé taková časová smyčka a vše se podivně opakuje. Přemýšlela jsem nad tím, zda to vlastně sen byl. Došla jsem k závěru, že se mi nejspíš vše, tedy i přítomnost, zdá. Ale je to možné? Vědět o tom, že sníte a neprobudit se? Asi jo. Tak alespoň můžu místo hloupého snění vymýšlet, co do té soutěže teda napíšu. Hm... Otevřela jsem zprudka oči. Procitla jsem tak náhle, jako by mě píchla vosa. „Co to jen bylo za sen?“ honí se mi hlavou. Pak si vzpomenu, že máme do češtiny literární úkol na téma „Co se mi včera stalo“ nebo tak nějak. Najednou ve mně hrkne. Vzpomenu si na ten až podivně živý sen a přijde mi, že už jsem tu soutěž napsala a že jsem vyhrála! Točí se mi hlava. Radši se zavrtám hlouběji do postele a přikryju se peřinou až po bradu. Začnou se mi klížit víčka a... Zdá se mi, jak píšu do jedné školní soutěže, myslím, že se jmenovala „Co se mi to včera stalo“, nebo tak nějak. „Leni, Leni?“ Proberu se. Zamrkám a stojím před tabulí, paní profesorka Palkovská mi třese rukou a předává mi diplom. Udiveně se rozhlédnu. „Jo, děkuju“ už se chystám jít sednout, když se mě profesorka zeptá, zda jsem v pořádku. „Jasně“ kývnu „jen jsem se trochu zasnila“. Jdu si sednout, mrknu na diplom a jsem na prvním místě. V ten moment se vše zavlní a já ležím ve své posteli a v ruce svírám diplom za první místo v literární soutěži: „To je neuvěřitelné, co se mi včera stalo“.